

den billige Ost dyrere her i Landet. Men naar man i Landbruget har saadan en Told, som ikke er nogen uvæsentlig Told, idet den jo procentvis, navnlig den Gang den blev indført i 1908, var en Told, der gik op i 70 pCt. eller mere, maa man ikke komme og fortælle, at Landbruget er fuldstændig ubeskyttet, er fuldstændig ukendt med den Politik, der hviler paa Beskyttelse. — Blot det ærede Medlem vilde modificere sine Principper en lille Smule, blot det ærede Medlem vilde gaa med til at overveje Muligheden af en anden Handelspolitik end netop den fuldstændig stive Frihandelspolitik, som er antediluviansk, blot det ærede Medlem vilde gaa med til at diskutere dette Spørgsmaal, saa kan vi nok komme et Stykke Vej sammen.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil jeg sige, at hvis det kun er Prisregulering, der skiller os, er det jo ikke saa meget, saaledes som den nu gennemførte Importregulering viser, hvor man i Overensstemmelse med Krav baade fra Venstre og det konservative Folkeparti har faaet gennemført en frivillig Priskontrol, der virker efter sin Hensigt, og som sikrer de gode Forhold, som foreligger i denne Sag. — Overfor det ærede Medlem Hr. Pinstrup maa jeg tilstaa, at jeg nu selv er blevet et Offer for misforstaaet Idealisme, for jeg har her i Aften slet ikke gjort Propaganda for Industribeskyttelse. Jeg har talt om en positiv Told- og Handelspolitik til Støtte for Landbrugets Eksportafsætning, og jeg har rejst det bestemte Spørgsmaal: Er denne Afsætning saa betrygget baade i Nutid og Fremtid, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Meningsfæller kan tage Ansvar for en fortsat Politik af en saadan Karakter. Jeg har ikke fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup faaet noget Svar, der kunde afkræfte min store Pessimisme overfor vort Landbrugs Eksportfremtid. Jeg kan ikke se, at vi har anden Vej at gaa end at udnytte de Midler, jeg omtalte, men de kan selvfølgelig kun udnyttes ved at komme ind i en bestemt Ramme, som Led i en bestemt Taktik. Det er den, jeg har talt om i Aften, ingenlunde om selve Problemet: Beskyttelse til Fordel for Industrien som saadan. Overfor det ærede Medlem Hr. Pinstrups stadige Fremhæven af, at vi ikke kan gøre noget overfor disse Lande, hans aabne

Vedkenden sig en fuldstændig Selvopgivelsespolitik, vil jeg atter hævde, at naar man sidder med det Kort paa Haanden at kunne købe saa overordentlig meget, maa man nok være i Stand til at skabe sig en lille bitte Fordel, og det er meget for vore Forhold.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup søgte at skræmme ved at rulle hele det gamle Billede fra Krigstiden op igen: Prisreguleringen og Rationeringen fra den Gang, og saa siger det ærede Medlem: Er det det, vi skal have igen? Det vil vi vistnok betakke os for, Landet og Folket. Nu vil jeg først lige sige, at det kommer an paa Synspunktet. Den store almindelige, forbrugende og for Resten ogsaa producerende Befolkning var ingenlunde under Krigen utilfreds med hele det System, den syntes — og den synes ikke mindst nu —, at egentlig var det ganske gode Forhold, vi havde, naar man tager i Betænkning de store Vanskeligheder, der var. Der blev gjort noget, der var en praktisk Villie hos Stat og Regering til at gøre noget for den almindelige Befolkning, og der blev gjort, hvad der var menneskeligt muligt under forfærdelig megen Modstand og store Vanskeligheder, medens man nu har en levende Følelse af, at der under de saakaldte frie Kræfters frie Spil hverken er Villie eller Evne til noget som helst. Derfor gaar det, som det gaar, og det er ikke lykkebringende for den store almindelige Befolkning. Det kommer an paa Synspunktet. Der var en eller anden Grosserer, som var misfornøjet med, at han ikke uhindret kunde drive Kædehandel, og Grosserer-Societetet protesterede derfor ogsaa. Der var en eller anden Fabrikant, som gerne vilde have mere for Varerne, end ret og rimeligt var, der var en og anden Agrar, som havde det paa samme Maade; men den store almindelige Befolkning var ret tilfreds. Men naturligvis er det ikke Krigstidens System, vi skal have tilbage, det hørte hjemme i Krigstiden; til en Fredstid, som vi nu har, hører et Fredssystem, og det kommer til i mange Maader at se anderledes ud. Vi havde en Krigsocialisme, det er ikke den Socialisme, vi arbejder for som Fremtidens Samfundsideal, det er noget helt forskelligt derfra. — Saa vil jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at en positiv Handelspolitik skal naturligvis være en fornuftig Politik,